Második üzenet

Bevégezni a futást

Igeolvasmány: 2Tim 4,7b; Csel 20,24; 1Kor 9,24-26; Héb 12,1-2a

I. „A futást bevégeztem" – 2Tim 4,7b [angol ford. alapján]:

A. Pál azután kezdte el futni a mennyei versenyt, hogy az Úr birtokba vette őt, és ő folyamatosan futott (1Kor 9,24-26; Fil 3,12-14), hogy bevégezhesse azt (Csel 20,24).

B. Most a végén diadalmasan kihirdette, „A futást bevégeztem" (2Tim 4,7b); ezért jutalmat fog kapni az Úrtól – az igazságosság koronáját (8. vers).

II. Egy helyénvaló keresztyén élet magában foglalja a futás futását, a verseny futását, Isten ökonómiája véghezviteléért az Ő örökkévaló célja szerint – 1Kor 9,24; Ef 1,11; 3,11:

A. Meg kell keresnünk az utat, amelyet az Úr elrendelt a számunkra, és hűségesen azon kell járnunk, bármilyen árat megfizetve, hogy teljes szívvel folytassuk az utunkat, amíg el nem érjük a végét – 2Tim 4,7b.

B. Az út, amelyet az Úr elrendelt a számunkra, az a verseny, amelyet mind futunk – Héb 12,1.

C. Kitartással meg kell futnunk „az előttünk levő küzdőtért [angol: versenyt]" – 1. vers:

1. Pál apostolhoz hasonlóan az összes keresztyénnek futnia kell a versenyt, hogy megnyerjék a díjat – nem megmentés a köznapi értelemben, hanem egy jutalom különleges értelemben – 10,35; 1Kor 3,14-15; 9,26-27; Fil 3,13-14.
2. Kitartással kell futnunk a versenyt, kitartással elszenvedve a szembenállást – Héb 12,2-3.

D. A keresztyén versenyt úgy futjuk, hogy Jézusra, a hitünk Szerzőjére és Tökéletesítőjére, nézünk – 2a. vers [angol ford. alapján]:

1. Jézus a hit Szerzője, a hit Kezdeményezője, Beiktatója, forrása és oka – 2. vers:
   a. A hívők hite igazából nem a saját hitük, hanem Krisztus, aki beléjük lép, hogy a hitük legyen – Róm 3,22; Gal 2,16.
   b. Amikor hiszünk, az azt jelenti, hogy értékeljük Krisztust az Ő vonzerejére adott reakcióként – Róm 10,17.
   c. Osztatlan figyelemmel Jézusra kell néznünk úgy, hogy minden más tárgytól elfordulunk – Héb 12,1-2a; Én 1,4; Zsolt 27,4.
   d. Amikor mindentől elfordulva Jézusra nézünk, Ő mint a megelevenítő Szellem (1Kor 15,45b) „transzfúzióval" megtölt minket Önmagával, az Ő hívő elemével.
2. A hit egy „megragadási" képesség, az a képesség, amely által megragadjuk a nem látható vagy remélt dolgokat, tartalmat adunk nekik – Héb 11,1:
   a. Gyakorolnunk a hit szellemét a bensőnkben, az elegyedett szellemünket, hogy elhiggyük és beszéljük azokat a dolgokat, amelyeket megtapasztaltunk az Úrtól – 2Kor 4,13.
   b. A hit a szellemünkben van, amely elegyedett a Szent Szellemmel – 1Kor 6,17.
3. Nem a látható dolgokra tekintünk, nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a látható dolgok ideig valók, de a láthatatlan dolgok örökkévalók – 2Kor 4,18:
   a. A keresztyén élet a láthatatlan dolgok élete – Róm 8,24-25; Héb 11,27; 1Pt 1,8; Gal 6,10.

b. A gyülekezet leromlása a láthatatlan dolgoktól a látható dolgokhoz való leromlás; az Úr helyreállító munkája arra irányul, hogy az Ő gyülekezetét helyreállítsa a látható dolgoktól a láthatatlanokhoz – Jn 20,25; 2Kor 5,7; Róm 8,24-25; 1Pt 1,8.

4. Jézus a hit Tökéletesítője, a hit Bevégzője és Beteljesítője – Héb 12,2:
   a. A hit Beteljesítőjeként az Úr Jézus folyamatosan belénk tölti Magát a hívő elemként és képességként.
   b. Amikor mindentől elfordulva Őrá nézünk, Ő mennyel, élettel és erővel szolgál nekünk, átömlesztve és betöltve minket mindazzal, ami Ő, hogy képesek lehessünk megfutni a mennyei versenyt és élni a mennyei életet a földön – 2Kor 3,18.
   c. Amint mindentől elfordulva Őrá nézünk folyamatosan, Ő be fogja végezni és be fogja teljesíteni a hitet, amire szükségünk van a mennyei verseny megfutásához – Héb 12,1-2a.

E. Bátorítást és figyelmeztetést kell kapnunk Izrael fiainak az előképéből, akiknek a jó föld felé tartó útja jelképezi a jó földünk, a mindent tartalmazó Krisztus, felé tartó keresztyén versenyt – 1Kor 10,1-13.
   1. Mi megváltást nyertünk Krisztus révén, megszabadultunk a Sátán rabságából, és bekerültünk Isten ökonómiájának a kinyilatkoztatásába.
   2. Lehet, hogy mégsem sikerül elérnünk az Isten általi elhívás célját, vagyis azt, hogy belépjünk a jó földünk, Krisztus, birtoklásába, és élvezzük az Ő gazdagságát Isten királyságáért azért, hogy az Ő kifejeződése lehessünk a jelenkorban, és részesedhessünk Krisztus legteljesebb élvezetében a királyság korában – Fil 3,12-14; Mt 25,21. 23.

F. Az Isten által mindegyikünk számára elrendelt út utolsó része a legnehezebb része az útnak – vö. Márk 6,45-51:
   1. Egy fontos dolog a keresztyén életben, hogy megkeressük az utat, amelyet az Úr elrendelt a számunkra, és hűségesen járjunk azon.
   2. Lehet, hogy örömünkre szolgál, hogy a helyes pályán vagyunk, de az, hogy hogyan futunk és fejezzük be, továbbra is kérdés.

G. Nem szabadna ellankadnunk, elcsüggedve a lelkünkben bármi okból (Héb 12,3); hanem azoknak kéne lennünk, akik a versenyt végigfutják:
   1. Lankadtnak lenni azt jelenti, hogy nincs erő a lélekben; minden hiábavalónak tűnik.
   2. Az, aki elesik és újra felkel, a legjobb futó: „Ne örülj, ellenségem, rajtam; ha elestem, felkelek; ha sötétségben ülök, Jehova világosság lesz nekem" – Mik 7,8 [angol ford. alapján].
   3. Nem szabadna feladnunk, lankadttá válnunk, vagy elcsüggednünk a lelkünkben, hanem mindentől elfordulva Jézusra kéne néznünk, és meg kéne futnunk az előttünk lévő versenyt – Héb 12,2a.

© 2024 Living Stream Ministry